

[Brusvang.]

her til påske, træffer en politisk beslutning her i dag. Jeg skal derfor fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Folketinget

- 1) fremhæver det ønskelige i, at den retssikkerhed, der endnu består efter debatten om blokadesagerne, bringes ud af verden, samt
 - 2) bemærker, at justitsministeren i skrivelse til folketingets retsudvalg af 25. marts 1976 har fremsendt en formulering med henblik på ændring af politivedtægten, som skønnes egnet til løsning af problemet,
 - 3) folketinget opfordrer derfor regeringen ved justitsministeren til snarest at tage et initiativ, som er i principiel overensstemmelse med ovenstående,
- hvorefter tinget fortsætter behandlingen af finanslovforslaget.“

Når jeg har valgt denne formulering til sidst med „i principiel overensstemmelse med“, så er det, fordi vi meget belejligt, så vidt jeg husker, i morgen skal møde justitsministeren i samråd, hvor han vil have sine forslag med. Det vil altså sige, at skulle der være lyst til og interesse for, at der endnu skal flyttes et komma, så kan dette nås, men vi har til gengæld et klart politisk aktionsgrundlag. Vi vil have den tydeliggørelse, vi vil have den retssikkerhed ud af verden, og vi vil have, det skal ske, inden der sker noget med den trafik, som vi står over for her i forbindelse med påskedagene.

Formanden:

Der er nu fremsat to forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Disse to forslag indgår nu også i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Poul Schlüter (KF):

Jeg var lidt rystet over, at hr. Brusvang ikke var klar over, hvad det var, folketinget vedtog i sin dagsorden den 10. april i fjor. Jeg håber, han er alene om ikke at vide det. Hvad står der i den? Jeg citerer:

„Idet folketinget opfordrer regeringen til straks at påbegynde forhandlingerne om afviklingen af Christiania, så den kan være

afsluttet senest 1. april 1976...“ (Folketings-tidende 1974-75, 2. samling, sp. 3237).

Ordet „den“ viser naturligvis tilbage til afviklingen. Da det er ental, kan det jo ikke vise tilbage til ordet „forhandlingerne“. Der er altså ingen tvivl. Der skulle forhandles, men hovedsætningen er, at afviklingen skal være afsluttet pr. 1. april. Herom er ingen tvivl.

(Kort bemærkning).

Brusvang (CD):

Hr. Poul Schlüter, jeg kan godt læse indenad, og jeg har læst denne bestemmelse flere gange, men det ændrer altså ikke, at det, bestemmelsen går ud på, det er en opfordring til en forhandling. Det har justitsministeren loyalt gjort, og vi ved også, hvad resultatet er blevet. Det er derfor, jeg gerne vil have et klart aktionsgrundlag.

Lad mig så tilføje, at det er rigtigt nok, at vi i denne sal ligesom har haft vor egen forståelse, at der i beslutningen af 10. april også var det fulde, klare juridiske grundlag for at indlede retssag osv. Det er der måske også, men det står der altså bare ikke. Derfor har jeg fremsat et dagsordensforslag, hvor der gives denne opfordring, med et klart og tydeligt indhold.

Jeg undskylder i øvrigt, at jeg før i forbindelse med mit dagsordensforslag om blokadesagerne kom til at sige retssikkerhed i stedet for retssikkerhed. Jeg tror ikke, der er ret mange, der er i tvivl. Det, som centrum-demokraterne vil bekæmpe, det er retssikkerheden.

Wilhjelm (VS):

Der er især to ting, der er iøjnefaldende ved den finanslov, som her bliver vedtaget. Den ene er, at her fremlægger den socialdemokratiske regering et budgetforslag, som bygger på den udtrykkelige forudsætning, at man skal acceptere en arbejdsløshed på gennemsnitlig op imod en halv snes procent. Regeringen har endda i direkte modstrid med, hvad finansministeren sagde ved første behandling, indrettet sig på at acceptere den endnu større arbejdsløshed, som nu forventes, sammenlignet med hvad man forventede i november.

Den anden iøjnefaldende ting er, i hvor høj grad der er overensstemmelse mellem socialdemokratiets og venstres såkaldte kri-